

PRAKSISOVERSIGT · AFGIFTSRET

Praksisoversigt over chokolade- og sukkervareafgiftens vareområde

Karaktergivende-testen, dækningsafgift og skønsmæssig opkrævning efter chokoladeafgiftsloven

Version 2 · Opdateret 22. jul. 2026 · 36 afgørelser · 2009-2025

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, opregner ni varegrupper – fra chokolade og lakrids over marcipan- og nougatmasser til den vidtrækkende opsamlingskategori »sukkervarer af enhver art« og efterlignings-/erstatningsvarebestemmelsen. Fordi overgangen mellem varegrupperne allerede efter 1968-forarbejderne er »flydende«, afgøres afgiftspligten i praksis ved en konkret helhedsvurdering: er chokoladen eller sukkeret karaktergivende for varen, målt på den relative mængde, hvor fremtrædende smagen er, og om varen visuelt fremtræder som en chokolade-/sukkervare – typisk fastlagt ved en organoleptisk undersøgelse af en vareprøve. Oversigten samler Landsskatterettens og Skatterådets praksis om vareområdet og de afledte tvister om dækningsafgift efter § 22, registrering som oplagshaver eller varemodtager, hæftelse for uberigtigede varer samt skønsmæssig ansættelse ved uregistreret slikhandel.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** »Sukkervarer af enhver art« i chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter varer, hvis objektive karakteristika medfører, at sukkeret er karaktergivende – kriterierne fra Østre Landsrets dom om chokoladevarer anvendes analogt.
- 02** Vurderingen hviler på tre elementer: den relative mængde sukker eller kakao, hvor fremtrædende den søde smag er, og om varen visuelt fremtræder som en sukker-/chokoladevare; grundlaget er en organoleptisk undersøgelse af en vareprøve.
- 03** Der er ikke grundlag for en indskrænkende fortolkning: en vare kan være afgiftspligtig, selv om den tillige har andre karaktergivende egenskaber.
- 04** Et højt sukkerindhold er ikke i sig selv nok – 29-36 pct. sukker har ført til frikendelse, når kage-, karamel- eller frugtsmagen dominerede, mens 28 pct. har ført til afgiftspligt, når sukkeret var det bærende.
- 05** Varens sundhedsprofil, pris, ernæringsindhold og aftagergruppe indgår ikke i afgrænsningen af nr. 1-8; de kan derimod få betydning ved erstatningsvarevurderingen efter nr. 9.

- 06 Efter nr. 9 er det afgørende, om den almindelige forbruger køber varen for at dække samme behov som en afgiftspligtig chokolade- eller sukkervare – beskaffenhed, anvendelse og markedsføring bedømmes samlet.
- 07 En sukkerfri vare kan ikke være en »sukkervare« efter nr. 4, men kan være afgiftspligtig som erstatningsvare efter nr. 9, når den markedsføres og anvendes som sidestykke til den sukkerholdige variant.
- 08 Lovens systematik er trinvis: først vurderes helvaren efter nr. 1-8, dernæst efter nr. 9, og først hvis varen falder helt uden for kapitel 1, kommer dækningsafgiften i § 22 i spil.
- 09 Dækningsafgift svares af hele vægten af en bestanddel, der er selvstændig og identificerbar og i sig selv ville være afgiftspligtig – ikke blot af den rene mængde kakao eller sukker i bestanddelen.
- 10 Undtagelsen er masser m.v. med kakao under 5 pct., hvor fritagelsen i § 1, stk. 2 og 3, betyder, at der alene svares dækningsafgift af den rene kakaomængde.
- 11 Fremstilling af et i sig selv afgiftspligtigt delprodukt til intern brug i en ikke-afgiftspligtig færdigvare udløser hverken registrerings- eller betalingspligt, fordi der ikke udleveres en afgiftspligtig vare.
- 12 Er varen først omfattet af § 1, stk. 1, kan afgiftspligten ikke afværges ved efterfølgende at ompakke den i en blanding med lavt samlet sukkerindhold – afgiften forfalder ved modtagelsen her i landet.
- 13 Den, der ikke er registreret som oplagshaver, betaler afgiften ved varemodtagelsen efter § 10 a, stk. 1, og både varemodtageren og enhver besidder af varen hæfter efter § 29, stk. 1.
- 14 Manglende afgiftsregnskab og manglende følgesedler/kvitteringer på forretningsstedet berettiger Skatteforvaltningen til skønsmæssig ansættelse efter opkrævningslovens § 5, stk. 2.
- 15 Skønnet skal være virkelighedsnært: skøn over historiske mængder er blevet halveret, hjemvist eller nedsat, når butikkens fysiske rammer, varesortiment eller avanceberegning ikke understøttede myndighedens forudsætninger.
- 16 Beslaglæggelse – hvad enten den foretages af Skattestyrelsen eller Fødevarestyrelsen – kan ikke sidestilles med domstolskonfiskation, og afgiftspligten bortfalder derfor ikke.
- 17 Den særlige konfiskationsregel i chokoladeafgiftslovens § 26 a er ophævet med virkning fra 1. januar 2025, fordi den sjældent blev anvendt i praksis.
- 18 Genoptagelse af afgiftstilsvaret efter skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2, forudsætter, at der fremlægges oplysninger, som konkret sandsynliggør et ændret tilsvare – henvisning til ældre, ikke-offentliggjorte kendelser eller til et bortfaldet vejledningseksempel er ikke nok.

Vareområdet i § 1, stk. 1 – ni varegrupper og en bevidst flydende overgang

§ 1

Afgiftspligten er udtømmende afgrænset i [chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1](#), der i den gældende affattelse omfatter:

Nr.	Varegruppe
1	Chokolade og chokoladearter, kakaomasse, kakaopulver, kakaosmør og kakaopræparater af enhver art
2	Lakridssaft, lakrids og lakridsvarer af enhver art m.v.
3	Marcipan- og nougatmasser og varer heraf
4	Konfekt, bolsjer, dragévarer, skummasse, skumvarer, fondant, sukrede korn og lign. tilsat essenser eller farve og i øvrigt sukkervarer af enhver art
5	Tyggegummi
6	Kandiseret frugt og frugtskal og andre kandiserede varer (undtagen skaller af citrusfrugter)
7	Sukkade, marmelade og tilsvarende varer, når de er formet i plader, stænger, figurer og lign.
8	Kager, kiks og lign. delvis bestående af skummasse, når bagværket ikke udgør mindst to tredjedele af varens rumfang
9	Andre varer, der efter en samlet bedømmelse af beskaffenhed, anvendelse og markedsføring kan betragtes som efterligninger af eller erstatningsvarer for varerne under 1-7

Afgiften er en ren vægtafgift af varernes nettovægt, jf. [§ 2](#). Satsen for varer med et indhold af tilsat sukker over 0,5 g pr. 100 g er 25,97 kr. pr. kg, jf. [§ 2, stk. 1](#) – anvendt bl.a. i **21-0090724** (offentliggjort som SKM2024.629.LSR).

Omlægningen til ren vægtbeskatning skete med [lovforslaget til lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m. \(fremsat 20. november 1968\)](#). Af de almindelige bemærkninger fremgår den præmis, som hele den senere praksis hviler på:

Det forhold, at forslaget medfører en væsentlig forøgelse af afgiftsbelastningen for de billige varer, kunne ændres, hvis man var i stand til at opdele vareområdet i forskellige afgiftsklasser med hver sin afgiftssats. En sådan opdeling lader sig dog ikke foretage på rimelig og rationel måde, fordi overgangen fra den ene vareart til den anden er flydende inden for chokolade- og sukkervareområdet.

De paragrafspecifikke bemærkninger til den oprindelige § 1 tilføjer, at vareområdet ikke var tilsigtet ændret ved omlægningen, og at det ved en ren vægtbeskatning netop blev muligt at undlade den tidligere regel om, at blandinger af afgiftspligtige og andre varer var afgiftspligtige i deres helhed.

Nummereringen har flyttet sig og skal derfor kontrolleres for den relevante periode. Landsskatteretten opsummerer det i **21-0090724**:

Ved lov nr. 1728 af 27. december 2018 er chokoladeafgiftslovens daværende § 1, stk. 1, nr. 4 ophævet, hvorefter nr. 5 bliver nr. 4 fra den 1. januar 2020. Bestemmelsernes ordlyd er ikke ændret.

Dertil kommer, at den såkaldte vaffelbestemmelse – den dagældende § 1, stk. 1, nr. 9, om vaffer pålagt eller på anden måde i forbindelse med chokolade, skummasse eller nødde-/kernemasser – blev ophævet med

virkning fra 1. april 2019. Af forarbejderne fremgår, at vafler herefter kun er afgiftspligtige, hvis chokoladen er karaktergivende, hvis de er erstatningsvarer, eller hvis de delvis består af skummasse. Den tilknyttede afgiftsfritagelse for isvafler blev som konsekvens ophævet pr. 1. januar 2020 som overflødig.

Administrativt udmøntes vareområdet i Den juridiske vejlednings afsnit [E.A.2.3.3 om chokolade- og sukkervarer omfattet af reglerne](#), som Landsskatteretten rutinemæssigt henviser til. Der findes derimod ingen gældende bekendtgørelse om beregningen af dækningsafgift – den tidligere bekendtgørelse herom blev ophævet ved [bekendtgørelse om ophævelse af bekendtgørelse om beregning af dækningsafgift efter kapitel 3 i lov om afgift af chokolade- og sukkervarer m.m.](#) med virkning fra 1. november 2006.

LOV

Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1

Chokoladeafgiftsloven § 2, stk. 1, 2

PRAKSIS

Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4

27.09.2024

§ 2 Karaktergivende-testen: relativ mængde, fremtrædende smag og visuel fremtræden

Den bærende fortolkningsnorm stammer fra Østre Landsrets dom i **SKM2015.654.ØLR** om proteinbarer og energidrik. Landsretten fastslog, at »chokoladevarer« i [§ 1, stk. 1, nr. 1](#) omfatter varer, hvor chokoladen er karaktergivende for produktet, og at der ved den bedømmelse navnlig lægges vægt på:

- den relative mængde af chokolade i varen,
- hvor fremtrædende chokoladesmagen er, og
- om varen visuelt fremtræder som værende af chokolade.

Landsretten afviste samtidig, at der er grundlag for en indskrænkende fortolkning, hvorefter det skulle være en betingelse for afgiftspligt, at varen ikke tillige har andre karaktergivende egenskaber. Denne præmis gengives ordret i Skattestyrelsens begrundelse i **21-0090724**.

Kriterierne er efterfølgende overført analogt til sukkervarer efter [§ 1, stk. 1, nr. 4](#). Landsskatteretten formulerede standarden i afgørelsen af 4. november 2021 om fem glasurer (SKM2022.27.LSR), som **21-0090724** refererer således:

"sukkervarer" i chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, omfatter varer, hvis objektive karakteristika medfører, at sukkeret er karaktergivende for varerne. Ved fastlæggelsen af de omhandlede varers karaktergivende egenskaber har retten lagt vægt på den relative mængde af sukker i varen, hvor fremtrædende sukkersmagen er, og om varen visuelt fremtræder som værende sukker.

Det bevismæssige grundlag er en **organoleptisk undersøgelse** af en indsendt vareprøve, sammenholdt med fabrikanterklæring og ingrediensliste. Fremgangsmåden er ensartet på tværs af instanserne:

Afgørelse	Produkt	Sukkerindhold	Resultat
SKM2020.113.SR	Chokolade-/sukkerbar (morgenmadsprodukt)	34 % tilsat	Afgiftspligtig, nr. 4
SKM2024.116.SR	Dulce de leche	min. 45 %	Afgiftspligtig, nr. 4
SKM2024.618.SR	Speculoos-smørepålæg	28,1 %	Afgiftspligtig, nr. 4

21-0090724	Sukkerglaserede peanuts	28 % + 2,1 % glukosesirup	Afgiftspligtig, nr. 4 (dragévare)
23-0029409	Karamel-, saltkaramel- og kakaosirup	højt	Afgiftspligtig
SKM2025.401.SR	Sirup, saltet karamel / kirsebær	59,4 % / 50,4 %	Afgiftspligtig, nr. 4

I **SKM2024.618.SR** afviste Skatterådet udtrykkeligt spørgerens synspunkt om, at produktet skulle bedømmes som et kageprodukt, fordi sukkeret stammede fra de karamelliserede speculoos-småkager. Vurderingen angår den færdige vare som helhed – ikke dens enkelte bestanddele – og sukkeret var karaktergivende uanset dets oprindelse. Samme linje følges i [SKM2025.6.SR](#), hvor tre smørepålæg blev anset for afgiftspligtige som sukkervarer.

Skattestyrelsen sammenfattede i **21-0090724** den trinvis systematik, som praksis følger:

Ifølge lovens systematik skal det først vurderes, om en vare i sin helhed er en chokoladevare, omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1, dernæst om det er en vare omfattet af nr. 2, lakridsvarer osv. Til sidst vurderes det, om der er tale om en efterligning eller erstatningsvare i nr. 9, for en af de øvrige nævnte varer. Er en vare ikke omfattet af den fulde afgift i § 1, vurderes det efterfølgende om varen indeholder afgiftspligtige bestanddele.

LOV

[Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1](#)

PRAKSIS

Landsskatteretten · Afgiftspligt for karamel- og kakaosirupper som sukkervarer	30.10.2024
Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4	27.09.2024
Skatterådet · Afgift af sirup og frugtpuré under chokoladeafgiftsloven	03.07.2025
Skatterådet · Smørepålæg afgiftspligtig som sukkervare og chokoladevare	13.01.2025
Skatterådet · Afgift på speculoos smørepålæg som sukkervare	09.12.2024
Skatterådet · Afgiftspligt for Dulche de leche som sukkervare	28.02.2024
Skatterådet · Chokolade/sukkerbar anses for en sukkervare og er fuldt afgiftspligtig	23.03.2020

§ 3 Når sukkeret ikke er karaktergivende – frikendelserne

Et højt sukkerindhold er ikke i sig selv tilstrækkeligt. Frikendelserne viser, at afgiftspligten falder bort, når en anden smagsprofil – kage, karamel, frugt, nødder – fortrænger sukkeret, og varen ikke visuelt fremtræder som slik.

Frugt frem for sukker. I [SKM2025.401.SR](#) blev en frugtpuré med 29,3 pct. sukker og 40 pct. frugtpuré frikendt: sukkeret var ikke karaktergivende, fordi produktet havde en frisk og syrlig frugtsmag og ikke signalerede at være en sukkerholdig vare. Puréen kunne heller ikke anses for en erstatningsvare.

Kagen frem for sukkeret. I [SKM2025.234.SR](#) om mazarintærter med 28,93 pct. sukker lagde Skatterådet til grund, at mazarinmassen og tærten trods en vis sødme ikke havde en fremtrædende sukkersmag, og at de visuelt fremstod som traditionelt bagværk. Tilsvarende i [SKM2024.439.SR](#), hvor kransekagetoppen »smager karakteristisk af kransekage og marcipan, ikke fremtrædende af sukker«.

Kiksen frem for kakaoen. I [SKM2025.293.SR](#) havde tre dobbeltkiks 34-36 pct. sukker og 12,6-18,2 pct. kakao, men blev alligevel ikke anset for afgiftspligtige som helvare: kakaofyldet var hverken visuelt eller smagsmæssigt karaktergivende for det samlede produkt, produkterne smagte primært af kiks, og forbrugeren køber dem som almindelige kiks – ikke som slik. Afgiftspligten blev i stedet håndteret gennem dækningsafgiften af fyldet.

Karamelfromagen. I [SKM2024.601.SR](#) blev en karamelfromage, der sælges frossen, men spises optøet, holdt uden for afgiftspligten.

Dadler uden tilsat sukker. I [SKM2025.491.SR](#) og [SKM2025.492.SR](#) tog Skatterådet stilling til daddelbaserede produkter uden tilsat sukker, herunder afgrænsningen mod lakridsvarer efter [§ 1, stk. 1, nr. 2](#) og erstatningsvarebestemmelsen i [nr. 9](#).

Overtrækket frem for helvaren. Den principielt vigtigste frikendelse er [14-5323912](#) (SKM2017.305.LSR) om snackbarer med et delvist overtræk af chokolade eller vekao svarende til 8 pct. af varens vægt. Landsskatteretten fandt, at overtrækket ikke var karaktergivende for produkterne som helhed, og at barerne heller ikke var erstatningsvarer – de blev markedsført som slankeprodukter og mellemmåltider, solgt i helse- og kosttilskudsafdelinger adskilt fra slik, og smagen afveg fra traditionelle chokoladevarer. Der skulle i stedet svares afgift af de afgiftspligtige bestanddele efter [§ 22, stk. 1](#).

Modstykket er [09-00908](#), hvor proteinbarer med chokoladeovertræk blev anset for fuldt afgiftspligtige. Sondringen ligger i overtrækkets omfang og dets betydning for varens samlede fremtræden.

Sundhedsargumenter slår derimod ikke igennem ved afgrænsningen af nr. 1-8. I [13-0086689](#) bemærkede Landsskatteretten udtrykkeligt, at det ved vurderingen af afgiftspligten ikke er relevant at tillægge det vægt, om en vare måtte være sundere end tilsvarende produkter.

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1	Chokoladeafgiftsloven § 22, stk. 1
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afgift af snackbarer med delvis chokoladeovertræk – Dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele 10.02.2017 Landsskatteretten · Måltidserstatningsbar med yoghurtovertræk blev anset for afgiftspligtig som efterligning af chokoladevarer 13.06.2013 Landsskatteretten · Proteinbarer med chokoladeovertræk anset for afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven 13.11.2009 Skatterådet · Chokoladeafgift på daddelprodukter uden tilsat sukker med sur eller lakridssmag 08.09.2025 Skatterådet · Chokoladeafgift på daddelprodukter med smag 08.09.2025 Skatterådet · Afgift af sirup og frugtpuré under chokoladeafgiftsloven 03.07.2025 Skatterådet · Dækningsafgift af kakaofyld i kiks og bindende svar om satser 23.05.2025 Skatterådet · Fremstilling af kernemasse til mazarintærter fritages for chokoladeafgift 02.05.2025 Skatterådet · Karamelfromage solgt frossen men spist optøet fritages for afgift 02.12.2024 Skatterådet · Fremstilling af kransekagemasse til intern brug i kransekagetop 04.09.2024	

§ 4 Dragévarer, fondant og de navngivne varetyper i nr. 4

Ud over opsamlingsleddet »sukkervarer af enhver art« indeholder [§ 1, stk. 1, nr. 4](#) en række navngivne varetyper – konfekt, bolsjer, dragévarer, skummasse, skumvarer, fondant og sukrede korn. Når en vare falder direkte ind under en af disse betegnelser, er den afgiftspligtig efter bestemmelsens ordlyd, og karaktergivende-testen bliver et supplerende, ikke et selvstændigt, kriterium.

Det fremgår klart af [21-0090724](#) om sukkerglaserede peanuts med 67,7 pct. peanuts og 28 pct. sukker. Landsskatteretten inddrog de forklarende bemærkninger til EU's kombinerede nomenklatur om position 1704 90 61:

Denne underposition omfatter sukkervarer (slik) såsom sukkerovertrukne mandler med et hårdt overtræk eller skal af sukker. Dragévarer fremstilles ved at anbringe slikstykkernes inderste del (fx mandler) i en kedel med sirup; når kedlen roterer, optager mandlerne etc. sukker, som ved afkøling danner en klar afgrænset ydre skal.

Retten konkluderede:

Retten har herved lagt vægt på, at varen har et højt indhold af sukker, smager sødt af sukker og visuelt fremstår som en sukkervarer. Videre har retten lagt vægt på, at varen med sin hårde, brune sukkerskal fremstår som en dragévarer, der er direkte omfattet af ordlyden af bestemmelsen.

Selskabet havde gjort gældende, at de coatede peanuts ikke skulle bedømmes isoleret, men som bestanddel i et blandingsprodukt i »Salt og Sødt«-kategorien, hvis samlede sukkerindhold lå under 5 pct. Det blev afvist:

Den omstændighed, at selskabet efter modtagelsen af varerne ompakker dem i poser sammen med en blanding af andre varer og sælger den færdige blanding, hvoraf sukkerindholdet i den samlede blanding udgør under 5 %, kan ikke føre til et andet resultat, idet afgiften forfaldt til betaling ved modtagelsen af de sukkerglaserede peanuts her i landet.

Afgørelsen er ifølge redaktionel note indbragt for domstolene.

Også »fondant« er en navngiven varetype. I [13-2013999](#) havde SKAT vurderet dekorfondant og sugarpaste som afgiftspligtige efter nr. 4, netop fordi lovteksten direkte nævner fondant, og fordi produkterne var spiselige, selv om de primært anvendes til kagedekoration. Landsskatteretten nåede dog ikke til realiteten: SKATs brev var ikke en afgørelse, men en vejledende udtalelse uden bindende virkning, og klagen blev afvist. Sagen understreger, at vejen til en bindende stillingtagen om et konkret produkt går gennem bindende svar efter [skatteforvaltningslovens § 21, stk. 1](#).

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1	Skatteforvaltningsloven § 21, stk. 1
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4	27.09.2024
	Landsskatteretten · Afgiftspligt af dekorfondant og sugarpaste: Afvisning af klage over SKATs vejledende udtalelse	24.11.2014

Efterlignings- og erstatningsvarer efter nr. 9 – forbrugerens behov som prøvesten

Opsamlingsbestemmelsen i [§ 1, stk. 1, nr. 9](#) rammer varer, der efter en samlet bedømmelse af deres beskaffenhed og anvendelse og den måde, hvorpå de markedsføres, kan betragtes som efterligninger af eller erstatningsvarer for varerne under nr. 1-7.

Markedsføringselementet blev udtrykkeligt indføjet ved [lovforslaget fremsat 21. december 1979](#). Af bemærkningerne fremgår:

I chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, er under punkterne 1-9 angivet de varer, der er omfattet af afgiftspligten. I punkt 10 er endvidere anført, at afgiftspligten tillige omfatter andre varer, der efter beskaffenhed, anvendelse eller smag kan betragtes som erstatningsvarer for eller efterligninger af de under 1-8 nævnte varer. Det foreslås, at det tydeliggøres, at også en vares markedsføring (emballage, reklamer m.v.) skal indgå i bedømmelsen vedrørende afgiftspligt efter denne bestemmelse.

Prøvestenen i praksis er forbrugerbehovet. I [14-5323912](#) formulerede Landsskatteretten det som spørgsmålet om, hvorvidt den almindelige forbruger køber varen for at tilfredsstille samme behov som en chokoladebar; kriteriet er siden gentaget i Skatterådets praksis med henvisning til [SKM2019.36.LSR](#) om myslibarer, jf. [SKM2025.293.SR](#) og [SKM2025.234.SR](#).

Bestemmelsen bruges restriktivt, når varen har en selvstændig smagsidentitet. I [SKM2024.618.SR](#) indstillede Skattestyrelsen, at speculoos-smørepåleggene tillige var erstatningsvarer for chokoladesmørepålæg, men Skatterådet var udtrykkeligt uenigt: den karakteristiske speculoos-smag og det lysebrune udseende gjorde, at produkterne ikke dækkede samme forbrugerbehov som traditionelt chokoladepålæg. Afgiftspligten fulgte alene af nr. 4.

Omvendt er nr. 9 den bestemmelse, der fanger de **sukkerfrie** varianter. I [SKM2025.401.SR](#) kunne en sukkerfri hasselnøddesirup sødet med acesulfam K og sucralose ikke være en »sukkervare« efter nr. 4, men blev afgiftspligtig efter nr. 9 på grundlag af anvendelsen (til drikkevarer ligesom de sukkerholdige sirupper), markedsføringen (sammen med de sukkerholdige varianter), emballagen (identisk bortset fra en blå »sukkerfri«-markering) og forbrugerbehovet. Samme mønster ses i [13-0086689](#), hvor en måltidserstatningsbar med yoghurtovertræk blev anset for en efterligning af chokolade på grundlag af overtrukket samt barens form og størrelse.

Begrebet »vekaovarer« – kakao- og chokoladelignende konfekturprodukter, der består af eller er overtrukket med efterlignings- eller erstatningsvarer – er fødevareretligt defineret i [Chokoladevejledningen](#) og går igen i afgiftspraksis, bl.a. i [14-5323912](#) om snackbarer med overtræk af chokolade eller vekao.

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afgift af snackbarer med delvis chokoladeovertræk – Dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele	10.02.2017
	Landsskatteretten · Måltidserstatningsbar med yoghurtovertræk blev anset for afgiftspligtig som efterligning af chokoladevarer	13.06.2013
	Skatterådet · Afgift af sirup og frugtpuré under chokoladeafgiftsloven	03.07.2025
	Skatterådet · Dækningsafgift af kakaofyld i kiks og bindende svar om satser	23.05.2025
	Skatterådet · Fremstilling af kernemasse til mazarintærter fritages for chokoladeafgift	02.05.2025
	Skatterådet · Afgift på speculoos smørepålæg som sukkervare	09.12.2024

Masser efter nr. 3 – marcipan, nougat og kernemasser efter råstofafgiftens afskaffelse

[§ 1, stk. 1, nr. 3](#) omfatter i dag »marcipan- og nougatmasser og varer heraf«. Ordlyden er resultatet af en nyaffattelse, der hænger sammen med nedsættelsen og den efterfølgende afskaffelse af råstofafgiften. Før nyaffattelsen omfattede bestemmelsen efter sin ordlyd masser helt eller delvis fremstillet af mandler, nødder eller andre kerner af enhver art – jf. gengivelsen i [SKM2016.351.SR](#), hvor en kagemasse med 51,37 pct. sukker og 12,35 pct. abrikoskerner blev anset for afgiftspligtig, fordi den var delvis fremstillet af kerner og smagte sødt og nøddeagtigt.

Af de paragrafspecifikke bemærkninger til nyaffattelsen i [lovforslag L 109 \(fremsat 16. november 2017\)](#) fremgår baggrunden og de definitioner, praksis nu bygger på:

Nødder, der er yderligere forarbejdet, og hvor varen også har et indhold af enten sukker eller chokolade, f.eks. i marcipan og nougat, vil også fremadrettet være omfattet af chokolade- og sukkervareafgiften. [...] Med nyaffattelsen fastslås det derfor, at det med afskaffelsen af råstofafgiften ikke tilsigtes at afgiftsfritage nougat og marcipan.

Ved nougat forstås en masse lavet af bl.a. sukker eller honning og nødder. Konsistensen af nougat kan være blød til hård. Ved marcipan forstås en masse lavet af bl.a. sukker og mandler eller abrikoskerner. Ved vurderingen af, om et produkt vil være at anse for marcipan, er det afgørende, om massen, uanset indholdet af mandler eller abrikoskerner, efter sin beskaffenhed, anvendelse og sit ernæringsindhold, må betragtes som en chokolade- og sukkervare.

Definitionen er anvendt direkte i [SKM2025.234.SR](#): en kernemasse af 37 pct. abrikoskerner, 43 pct. sukker og vand er i afgiftsmæssig henseende marcipan og dermed omfattet af nr. 3.

Delproduktreglen. Netop fordi kernemassen isoleret set er afgiftspligtig, opstår spørgsmålet, om intern fremstilling udløser registrerings- og afgiftspligt. Svaret er nej. Skatterådet fastslog i [SKM2024.439.SR](#) og gentog i [SKM2025.234.SR](#):

Ved fremstilling af et delprodukt, fx en marcipanmasse, der i sig selv er omfattet af afgiftspligten, men som i virksomheden anvendes til fremstilling af en ikke-afgiftspligtig vare, udleveres der ikke en afgiftspligtig vare fra virksomheden, og en sådan fremstilling vil derfor ikke i sig selv medføre pligt til at lade sig registrere og betale afgift.

Begrundelsen er systematisk: [§ 3, stk. 2](#) indførte udtrykkeligt registreringspligt for egenfremstillet **overtræk** af chokolade, kakao eller erstatning herfor til ikke-afgiftspligtige varer, men lovgiver undlod at indføre en tilsvarende pligt for andre afgiftspligtige delprodukter. Modsætningsslutningen bærer resultatet. Afgørende er dernæst, at delproduktet er opgået i færdigvaren: i begge sager var massen efter forarbejdningen ikke længere identificerbar, og ved tværsnit af vareprøven fremstod produktet som en ensartet masse.

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1	Chokoladeafgiftsloven § 3, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Skatterådet · Fremstilling af kernemasse til mazarintærter fritages for chokoladeafgift		02.05.2025
	Skatterådet · Fremstilling af kransekagemasse til intern brug i kransekagetop		04.09.2024
	Skatterådet · Afgift af kagemasse indeholdende abrikoskerner fra Norge		15.08.2016

Fritagelserne i § 1, stk. 2 og 3 – kakaogrænserne og deklarationskravet

[§ 1, stk. 2](#) fritager en række varer fra afgiften efter kapitel 1, herunder lægemidler, kakaopulvere bestemt til fremstilling af kakaodrikke, færdigfremstillede kakaodrikke og kakaoholdige mælkeprodukter, buddingpulver, dessertpulver, fromagepulver og kagepulver med kakao samt – i nr. 5 – »masser m.v., som indeholder kakao«.

Fritagelserne er dog betingede. Efter [§ 1, stk. 3](#) er de for varerne i stk. 2, nr. 2-5, betinget af, at kakaoinholdet udgør mindre end henholdsvis 30 pct., 5 pct., 25 pct. og 5 pct. af varens vægt, og af at fabrikanten, varemottageren eller grossisten deklarerer kakaoinholdet tydeligt i fakturaer, prislister og på detailemballagen. For kakaoholdige mælkeprodukter gælder desuden, at varen efter sin beskaffenhed eller anvendelse ikke må kunne betragtes som erstatningsvare for eller efterligning af beskattede chokolade- og sukkervarer.

Grænsen på 30 pct. for kakaopulvere er resultatet af en nedsættelse fra 50 pct. Af bemærkningerne til [lovforslaget fremsat 27. april 1977](#) fremgår baggrunden for 5 pct.-grænsen for de kakaoholdige mælkeprodukter:

Motiveringen for afgiftsfritagelsen var, at mejeribruget havde anmodet om at få fjernet hindringer for udviklingen af nye kakaoholdige mælkeprodukter, f. eks. kvarg, budding og fromage, idet man havde henvist til, at disse produkter på grund af deres ringe kakaoindhold ikke ville konkurrere med de afgiftsbelagte chokoladevarer.

Den praktiske betydning af 5 pct.-grænsen for masser viser sig i dag først og fremmest i dækningsafgiften. I [SKM2024.500.SR](#) havde fire kager et mørkebrunt fyld med præcis 4,5 pct. fedtfattigt kakaopulver. Fyldet var i sig selv en kakaovare med karakteristisk kakaosmag og -farve, men fordi kakaoindholdet lå under 5 pct., og indholdet blev deklareret som krævet, var fyldet fritaget som helhed – og der skulle alene betales dækningsafgift af den rene mængde kakao. For et overtræk med 23 pct. kakao og for fyld uden kakao men med 47-75 pct. sukker gjaldt det modsatte: hele bestanddelens vægt blev afgiftsbelagt.

I ældre affattelser knyttede fritagelsen for masser sig tillige til bestemte pakningsstørrelser. Det fremgår af [SKM2016.351.SR](#), hvor den dagældende fritagelse for masser med kakao i pakninger over 5 kg blev anvendt modsætningsvis: fritagelsen forudsatte, at massen ikke indeholdt råstofafgiftspligtige varer, hvilket bekræftede, at masser med kerner var afgiftspligtige.

Bagværkets rolle er reguleret særskilt i [§ 1, stk. 1, nr. 8](#), hvorefter kager og kiks delvis bestående af skummasse kun er afgiftspligtige, når bagværket ikke udgør mindst to tredjedele af varens rumfang. Afgrænsningen mellem bagværk og pålagt glasur var netop temaet i [16-1183091](#) om tilbagebetaling af chokolade- og sukkervareafgift på glasur til bake-off-produkter, hvor spørgsmålet var, om glasuren skulle bedømmes selvstændigt eller som del af det samlede bagværkssæt.

LOV

[Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 2-3, 1](#)

PRAKSIS

Landsskatte retten · Tilbagebetaling af chokolade- og sukkervareafgift på glasur til bake-off produkter	15.06.2022
Skatterådet · Dækningsafgift af kagefyld og overtræk baseret på kakao og sukkerindhold	09.10.2024
Skatterådet · Afgift af kagemasse indeholdende abrikoskerner fra Norge	15.08.2016

Dækningsafgift efter § 22 – selvstændig, identificerbar bestanddel og fuld vægt

Falder helvaren uden for kapitel 1, kan der stadig svares **dækningsafgift** efter [§ 22, stk. 1](#) af varer under toldtariffens positioner 1806, 1901, 1904, 1905, 2008, 2106 og 2202, som indeholder afgiftspligtige bestanddele. Ved modtagelse fra andre EU-lande svares afgiften ved varemodtagelsen her i landet, jf. [§ 22, stk. 3](#), og reglerne i [§ 10](#) a finder tilsvarende anvendelse.

Formålet fremgår direkte af bemærkningerne til nyaffattelsen af satsstrukturen i [lovforslag L 109 \(2017\)](#):

Dækningsafgiften pålægges varer, som importeres fra udlandet, og som ikke i sig selv er afgiftspligtige efter chokolade- og sukkervareafgiften eller råstofafgiften, men som indeholder afgiftspligtige bestanddele. Formålet med afgiften er at ligestille indenlandsk og udenlandsk producerede varer.

Fra 1. januar 2020 er satserne 25,97 kr. pr. kg for afgiftspligtige bestanddele med over 0,5 g sukker pr. 100 g og 22,08 kr. pr. kg for bestanddele med højst 0,5 g sukker pr. 100 g.

Testen for, hvad der udgør en afgiftspligtig bestanddel, er formuleret af Landsskatteretten i **SKM2022.577.LSR** og citeres i både [SKM2024.500.SR](#) og [SKM2025.293.SR](#):

Hvorvidt der skal betales afgift af hele vægten af de mousser/masser, der er anvendt i varerne, afhænger af om disse kan anses som afgiftspligtige bestanddele, jf. chokoladeafgiftslovens § 22, stk. 1. Ved vurderingen heraf finder retten, at der skal lægges vægt på, om mousserne/masserne kan anses som selvstændige og identificerbare bestanddel, og om disse i sig selv ville være omfattet af enten chokoladeafgiftslovens kapitel 1 eller 2.

To betingelser skal altså være opfyldt kumulativt: bestanddelen skal (1) være **selvstændig og identificerbar** – typisk fordi den er placeret som et synligt lag oven på eller mellem varens øvrige elementer – og (2) i sig selv opfylde karaktergivende-testen. Er begge opfyldt, svares afgiften af **hele bestanddelens vægt**, ikke blot af dens indhold af kakao eller sukker.

I **SKM2025.293.SR** var kakaofyldet i tre dobbeltkiks placeret som et synligt mellemlag, der klart adskilte sig fra kiksene, og havde i sig selv 28,5-41 pct. kakao og 47,9-49,6 pct. sukker, brun farve, karakteristisk kakaosmag og »chocolate«-mærkning. Kakaoen var dermed karaktergivende for fyldet, og der skulle svares dækningsafgift af hele fyldets vægt.

Sammenholdt med **SKM2024.500.SR** tegner der sig følgende systematik:

Bestanddel	Kakao/sukker	Afgiftsgrundlag
Kakaoovertræk	23 % kakao	Hele overtrækkets vægt
Kakaofyld	4,5 % kakao (deklareret)	Kun den rene kakaomængde, jf. § 1, stk. 3, jf. stk. 2, nr. 5
Sukkerfyld uden kakao	47-75 % sukker	Hele fyldets vægt (sukkervare efter nr. 4)

Spørgeren i **SKM2024.500.SR** gjorde gældende, at »sukkervarer« måtte forstås som slutprodukter og ikke som bestanddele. Det blev afvist: § 22 retter sig netop mod afgiftspligtige bestanddele i ellers ikke-afgiftspligtige varer.

En vigtig afgrænsning følger af [21-0090724](#): »Da de omhandlede varer er omfattet af chokoladeafgiftslovens § 1, stk. 1, nr. 4, er de ikke omfattet af dækningsafgiften.« Dækningsafgiften er subsidær og kommer først i spil, når helvaren falder uden for kapitel 1 – som i [14-5323912](#) og [09-00908](#).

Dækningsafgiften er også omdrejningspunktet i [16-1183091](#) om glasur til bake-off-produkter, hvor sagen angik samspillet mellem § 1, stk. 1, registreringspligten i § 3, stk. 1, opgørelsesreglen i § 6, stk. 1 og § 22, stk. 1.

Endelig indeholder § 22, stk. 7 en bevisbyrderegel med betydelig praktisk vægt: fremlægges fabrikanterklæring ikke, beregnes afgiften på grundlag af et indhold af afgiftspligtige bestanddele på 50 pct. af varens vægt og med anvendelse af satsen for den højst beskattede bestanddel.

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 3	Chokoladeafgiftsloven § 22, stk. 1, 3, 7	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4		27.09.2024
	Landsskatteretten · Tilbagebetaling af chokolade- og sukkervareafgift på glasur til bake-off produkter		15.06.2022
	Landsskatteretten · Landsskatteretten: Afgift af snackbarer med delvis chokoladeovertræk – Dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele		10.02.2017

Landsskatteretten · Proteinbarer med chokoladeovertræk anset for afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven	13.11.2009
Skatterådet · Dækningsafgift af kakaofyld i kiks og bindende svar om satser	23.05.2025
Skatterådet · Dækningsafgift af kagefyld og overtræk baseret på kakao og sukkerindhold	09.10.2024

Oplagshaver, varemottager og afgiftspligtens indtræden ved modtagelse fra udlandet

§ 9

Registreringsstrukturen afgør, **hvornår** afgiften forfalder, og dermed hvem der bærer risikoen.

Erhvervsmæssig fremstilling af afgiftspligtige varer må kun ske i virksomheder registreret som **oplagshaver**, jf. § 3, stk. 1. Særligt registreringspligt gælder for erhvervsmæssig fremstilling af overtræk af chokolade, kakao eller erstatning herfor til ikke-afgiftspligtige varer, jf. § 3, stk. 2 – dog med mulighed for fritagelse efter § 3, stk. 4, når afsætningen udelukkende sker fra egne detailudsalg, og antallet af ud salg ikke overstiger 3. Virksomheder, der driver mellemhandel, eller som afsætter afgiftspligtige varer fra 6 eller flere egne detailudsalg, **kan** frivilligt lade sig registrere som oplagshaver efter § 4, stk. 1. Fjernsalgsvirksomheder i andre EU-lande skal registreres som oplagshaver efter § 3, stk. 6.

Registrerede oplagshavere kan modtage varer fra udlandet eller fra andre oplagshavere uden berigtiget afgift, når varerne er bestemt til fremstilling af afgiftspligtige varer, videresalg en gros eller afsætning fra 6 eller flere egne detailudsalg, jf. § 5, stk. 1.

Er virksomheden **ikke** oplagshaver, gælder § 10 a, stk. 1: afgiften svares i forbindelse med varemodtagelsen her i landet, og erhvervsdrivende varemodtagere skal lade sig registrere, **inden** varerne afsendes fra udlandet. Konsekvensen er skarpt formuleret i 21-0090724:

Selskabet har ikke været registreret som oplagshaver for chokolade- og sukkervarer i den omhandlede periode. Afgiften forfalder derfor til betaling ved varernes modtagelse her i landet, og selskabet hæfter for betalingen.

Samme mekanisme bærer 21-0041872 og 18-0001112, hvor klageren hverken var registreret som oplagshaver eller varemottager.

En virksomhed, institution eller person, der ikke er registreret varemottager, men som led i sit erhverv modtager afgiftspligtige varer fra andre EU-lande eller tredjelande, skal efter § 10 a, stk. 5 forud for afsendelsen registreres som **midlertidigt registreret varemottager**, anmelde varetransporten og indbetale afgiften. For andre varemottagere sker angivelse og betaling efter opkrævningslovens § 9, jf. § 10 a, stk. 4. Netop grænsen mellem privat indførsel til eget brug og erhvervsmæssig modtagelse var temaet i 21-0092653, hvor store indkøb af chokolade- og sukkervarer i Tyskland til en arbejdsgiver eller til store arrangementer ikke blev anset for indført til eget brug, og hvor ekstraordinær fastsættelse på grund af grov uagtsomhed blev accepteret.

Told- og skatteforvaltningen kan fratage en virksomhed registreringen som varemottager ved gentagen for sen angivelse og betaling eller ved manglende overholdelse af regnskabsbestemmelserne i §§ 12 og 13, jf. § 10 a, stk. 6, og kan pålægge sikkerhedsstillelse på mindst 20.000 kr., hvis varemottageren inden for de seneste 3 år er straffet efter § 26, jf. § 10 a, stk. 2.

LOV

Chokoladeafgiftsloven § 3, stk. 1-6

Chokoladeafgiftsloven § 4, stk. 1

Chokoladeafgiftsloven § 5, stk. 1

Chokoladeafgiftsloven § 10a, stk. 1

PRAKSIS

Landsskatteretten · Delvis opretholdelse af afgiftskrav: Store indkøb af chokolade- og sukkervarer i Tyskland til arbejdsgiver eller store arrangementer anses ikke for til eget brug, og ekstraordinær fastsættelse pga. grov uagtsomhed accepteres.	11.06.2025
Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4	27.09.2024
Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift	01.03.2024
Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift ved manglende dokumentation for afgiftsberigtigelse af fundet varelager	03.02.2020

Regnskabskrav, dokumentation på forretningsstedet og hæftelse efter § 29

§ 10

Kontrolsporet hviler på tre søjler: regnskabspligten i [§ 12](#), dokumentationspligten på forretningsstedet i [§ 12, stk. 6](#) og [§ 13, stk. 2](#) samt hæftelsen i [§ 29, stk. 1](#).

Efter [§ 12, stk. 5](#) skal virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften er betalt, og hvorfra varen er leveret. Af regnskabet skal fremgå varens art, mængde og pris, leveringsdagen, leverandøren, og om og hvordan varerne er betalt. Regnskabet føres efter bogføringslovens regler. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for de **tilstedeværende** afgiftspligtige varer skal opbevares på forretningsstedet.

Hæftelsen er bred: foruden personkredsen i opkrævningslovens § 10 hæfter både varemodtagerne efter § 10 a og **den, der er i besiddelse af varen**. I [18-0001112](#) rakte hæftelsen til varer i to kælderrum, som klageren gjorde gældende tilhørte en tidligere ejer eller et andet selskab; da det ikke kunne dokumenteres, at kælderrummene ikke hørte til lejemålet, eller at varerne var afgiftsberigtigede, blev klageren anset for afgiftspligtig besidder.

Dokumentationspligten håndhæves stramt. I [22-0107256](#) understregede Landsskatteretten den skærpede pligt til at opbevare dokumentation direkte i forretningslokalet i mindst 3 måneder; indehaverens manglende hukommelse om datoer og en leverandørmål om mulige indtastningsfejl kunne ikke erstatte den manglende primære dokumentation – og opkrævningen på 779 kr. blev stadfæstet fuldt ud. Tilsvarende i [11-00023](#), hvor en efterfølgende fremsendt faktura dateret 14 måneder før kontrolbesøget ikke blev lagt til grund, bl.a. fordi holdbarhedsdatoerne ikke stemte.

I [17-0532407](#) var det omvendte problem: selskabet havde ikke ført afgiftsregnskab over tilgang og udlevering, og bestred fire tyske »Lieferschein«-dokumenter fundet ved politiets ransagning som værende tilbud, ikke følgesedler. Landsskatteretten fandt det ikke sandsynliggjort, at dokumenterne ikke kunne lægges til grund, og lagde ikke afgørende vægt på manglende DK-VIES-indberetninger, da indberetningspligten påhviler den udenlandske leverandør. Forhøjelsen på 389.341 kr. blev stadfæstet.

Strafsporet ligger i [§ 26](#), hvor bl.a. overtrædelse af § 10 a, stk. 1, 2. pkt., og §§ 12-13 straffes med bøde, og hvor der efter [§ 26, stk. 5](#) udmåles **skærpet bøde**, når overtrædelsen medfører, at det ikke er muligt at konstatere, om afgiften er betalt. Begås overtrædelsen med forsæt til at unddrage statskassen afgift, er strafferammen bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289, jf. [§ 26, stk. 3](#). Om overbygningsbestemmelsen anfører [Rigsadvokatmeddelelsen, afsnittet om formueforbrydelser, pkt. 4.3](#), at § 289 efter retspraksis som udgangspunkt anvendes, når det unddragne beløb udgør 500.000 kr. eller derover, men at andre grove omstændigheder kan bringe bestemmelsen i anvendelse ved lavere beløb.

LOV

[Chokoladeafgiftsloven § 12, stk. 5](#)[Chokoladeafgiftsloven § 13, stk. 2](#)☐ ☐

[Chokoladeafgiftsloven § 26, stk. 3](#)[Chokoladeafgiftsloven § 29, stk. 1](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster skønsmæssig opkrævning af chokolade- og spiritusafgift grundet manglende købsdokumentation på forretningsstedet	16.09.2025
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift ved manglende dokumentation for afgiftsberigtigelse af fundet varelager	03.02.2020
	Landsskatteretten · Afgift af chokolade- og sukkervarer - manglende afgiftsregnskab - Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse	01.03.2019
	Landsskatteretten · Manglende dokumentation og regnskabsrod førte til skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift	18.04.2011

§ 11 Skønsmæssig ansættelse ved uregistreret slikhandel – når skønnet holder, og når det falder

Kan afgiftstilsvaret ikke fastsættes på grundlag af virksomhedens regnskaber, kan Skatteforvaltningen ansætte det skønsmæssigt, jf. [opkrævningslovens § 5, stk. 2](#). Ved konstateret urigtig angivelse afkræves det skyldige beløb i stedet efter [§ 5, stk. 1](#), som i **21-0090724**.

Praksis falder i to grupper. Skønnet **opretholdes**, når det bygger på faktiske, kontrollerbare data:

- I [18-0001112](#) blev en fysisk optælling og vejning af 360 salgsbokse, grossistemballager og kælderlagre – i alt 2.946,64 kg – accepteret: »SKAT ved anvendelse af denne metode har foretaget et realistisk skøn, hvorfor der ikke er grundlag for at tilsidesætte den skønsmæssige opgørelse af afgiftstilsvaret.«
- I [16-0996391](#) blev et skøn baseret på dankort- og MobilePay-data med en kontantandel på 30 pct. og en bland selv-andel på 85 pct. stadfæstet; virksomhedens egne z-boner udgjorde grundlaget for kontantandelen, og skønnet blev anset for forsigtigt. Afgiften udgjorde 1.411.161 kr.
- I [17-0990397](#) og [17-0989783](#) blev tilsvarende forhøjelser efter uanmeldt kontrol henholdsvis i en slikbutik og i en kiosk med ulovlig import stadfæstet.

Omvendt **tilsidesættes eller nedsættes** skønnet, når det ikke er virkelighedsnært:

- I [16-1075485](#) havde SKAT skønnet 500 kg slik om måneden tilbage fra 2013 for en 20 m²-kiosk. Landsskatteretten fastholdt afgiften af de varer, der faktisk blev fundet ved kontrollen, men halverede det historiske skøn til 250 kg pr. måned: »Landsskatteretten finder ikke, at disse oplysninger sandsynliggør, at det af SKAT fastsatte skøn er et virkelighedsnært skøn af virksomhedens tidligere køb og salg af chokolade- og sukkervarer.« Chokoladeafgiften blev nedsat fra 350.402 kr. til 183.264,50 kr.
- I [18-0006356](#) havde SKAT ud fra VIES-oplysninger og en dankortandel på 82,2 pct. henført hele en udeholdt omsætning på 621.193 kr. til import af bland selv-slik fra Sverige à 100 kr./kg. Retten stadfæstede adgangen til at skønne, men ophævede og hjemviste afgørelsen: billedmateriale godtgjorde, at der var tale om en kiosk ved en tankstation med et bredt sortiment, og »Retten finder imidlertid ikke, at der er et tilstrækkeligt grundlag for at fastslå, at et eventuelt udeladt varekøb fra regnskabet alene kan henføres til køb af afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer fra udlandet.«
- I [21-0046809](#) blev en skønsmæssig forhøjelse over for en slikbutik nedsat på grund af en forkert avanceberegning – spørgsmålet om, hvorvidt avancen skal beregnes som andel af salgs- eller af købsprisen, slår direkte igennem på den beregnede varemængde og dermed på afgiften.

Mønstret er dermed klart: adgangen til at skønne følger næsten automatisk af regnskabsmanglerne, mens **skønnets udøvelse** er det reelle stridspunkt. De parametre, der typisk anfægtes med succes, er antallet

af indkøbsture, den forudsatte lagerhastighed, kontantandelen, den anvendte salgspris pr. kg og avancens beregningsgrundlag.

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 12, stk. 5	Oprævningsloven § 5, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4		27.09.2024
	Landsskatteretten · Slikbutik fik nedsat skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift på grund af forkert avanceberegning		13.09.2024
	Landsskatteretten · Skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift og moms ved uregistreret slikimport		18.10.2021
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift efter uanmeldt kontrol i slikbutik		11.12.2020
	Landsskatteretten · Ophævelse og hjemvisning: Utilstrækkeligt grundlag for skøn over chokoladeafgift hos tankstationskiosk		30.11.2020
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift ved manglende dokumentation for afgiftsberigtigelse af fundet varelager		03.02.2020
	Landsskatteretten · Nedsættelse af skønsmæssig ansættelse af chokoladeafgift og moms for kiosk med bland-selv slik		26.09.2018
	Landsskatteretten · Landsskatteretten stadfæster skønsmæssig ansættelse af chokoladeafgift og moms grundet manglende regnskabsføring		21.09.2018

Beslaglæggelse er ikke konfiskation – og § 26 a er ophævet pr. 1. januar 2025

§ 12

Den mest afklarende afgørelse om hæftelsens ophør er [21-0041872](#). Ved et uanmeldt kontrolbesøg i to lagerlokaler fandt Skattestyrelsen og Fødevarestyrelsens Rejsehold 2.841,39 kg chokolade- og sukkervarer, 662,87 kg nøddeprodukter, 701,27 liter vin, 1.440,4 liter spiritus, 8,45 kg vandpibetobak og 222 kg kaffeprodukter – i alt 316.613 kr. i punktafgifter, heraf 73.537 kr. i chokolade- og sukkervareafgift.

Klageren gjorde gældende, at varerne var beslaglagt og destrueret, hvilket måtte sidestilles med konfiskation, så afgiftspligten bortfaldt efter den dagældende § 26 a, stk. 2. Landsskatteretten afviste:

Afgørelse om konfiskation kan alene træffes af domstolene. Der er ikke foretaget konfiskation af varerne i henhold til chokoladeafgiftslovens § 26 a, stk. 1 [...] De afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer, nødder, vin, spiritus og tobaksprodukter er således ikke konfiskeret, og afgiftspligten er derfor ikke bortfaldet.

Den omstændighed at Skattestyrelsen har beslaglagt den afgiftspligtige vandpibetobak, og at Fødevarestyrelsens Rejsehold har beslaglagt de afgiftspligtige chokolade- og sukkervarer, nødder, vin, spiritus og kaffeprodukter, har ikke betydning for om klageren skal betale afgiften, idet afgiften forfaldt til betaling, inden varerne blev beslaglagt.

Afgørelsen bygger på to selvstændige led: konfiskationskompetencen ligger hos domstolene, og afgiftspligten var **allerede forfaldet** ved varernes modtagelse her i landet, jf. [§ 10 a, stk. 1](#).

Retsstillingen er siden ændret. Konfiskationsbestemmelsen blev indsat i 2008 med virkning fra 1. januar 2009 som led i Fairplay III-indsatsen mod skatte- og afgiftsunddragelse. Af bemærkningerne fremgår formålet:

Det foreslås i stk. 2, at afgiftspligten bortfalder for varer, der konfiskeres. I tilfælde, hvor varer, med hensyn til hvilke der er unddraget afgift, konfiskeres, skal der således ikke tillige ske efterbetaling af afgift.

Ved lov af **11. december 2024** (L 29, 2024-25 – sanering og modernisering af sanktionsbestemmelser på skatteområdet) blev [§ 26 a](#) ophævet med virkning fra 1. januar 2025. Begrundelsen fremgår af forarbejderne:

Formålet med forslaget er at ophæve bestemmelsen i chokoladeafgiftslovens § 26 a, da den kun sjældent bliver anvendt i praksis. Det skyldes, at bl.a. konfiskation ofte foretages af andre myndigheder end Skatteforvaltningen. [...] Forslaget vil ikke være til hinder for, at der som efter gældende ret vil kunne ske beslaglæggelse eller konfiskation af andre myndigheder, f.eks. Fødevarestyrelsen, i medfør af lovgivningen på myndighedernes ressort.

Skatteforvaltningen henviser i stedet til reglerne om sikkerhedsstillelse og tvangsafmelding, der anses for mere effektive reaktionsmuligheder. Den praktiske konsekvens er, at det særlige grundlag for bortfald af afgiftspligt ved konfiskation ikke længere findes i chokoladeafgiftsloven; § 26 a står i den konsoliderede lovtekst som »(Ophævet)«. Der er pr. seneste lovbekendtgørelse ingen vedtagne, men endnu ikke konsoliderede ændringer af loven.

LOV

Chokoladeafgiftsloven § 10a, stk. 1

Chokoladeafgiftsloven § 26a

Chokoladeafgiftsloven § 29, stk. 1

PRAKSIS Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift

01.03.2024

Råstofafgiftens afskaffelse og den EU-retlige ramme om § 13 dækningsafgiften

Indtil 1. januar 2020 indeholdt chokoladeafgiftsloven i kapitel 2 en selvstændig **råstofafgift** af nødder, mandler og kerner m.v. Kendetegnet var – som Skattestyrelsen formulerer det i [21-0090724](#) med henvisning til forarbejderne – at afgiften omfattede varer, som kan anvendes til at fremstille varer omfattet af kapitel 1, men som i uforarbejdet form ikke selv er omfattet af chokolade- og sukkervareafgiften.

Afviklingen skete i to trin ved [lovforslag L 109 \(2017\)](#): en halvering af satserne pr. 1. januar 2018 og en fuld afskaffelse pr. 1. januar 2020. Som konsekvens blev [§ 1, stk. 1, nr. 3](#) nyaffattet, og et midlertidigt nr. 4 om nøddemasser uden sukker eller chokolade blev indsat og igen ophævet:

Som følge af den foreslåede nedsættelse af råstofafgiften foreslås det, at chokoladeafgiftslovens bestemmelse vedrørende masser med forarbejdede nødder ændres, således at der sondres mellem rene chokolade- og sukkervarer med et indhold af nødder f.eks. marcipan eller nougatvarer, og masser af nødder uden indhold af enten chokolade eller sukker.

Med forslaget om afskaffelse af afgiften på nødder m.v. [...] bortfalder råstofafgiften pr. 1. januar 2020. Dette betyder samtidig, at den foreslåede nedsatte afgiftssats for nøddemasser og lignende uden indhold af sukker eller chokolade ligeledes ophæves pr. 1. januar 2020. Fra den dato vil disse varetyper ikke være omfattet af chokoladeafgiftsloven.

Parallelt hermed blev dækningsafgiften for kokos, behandlede jordnødder samt andre nødder og kerner afskaffet, og [§ 22, stk. 4](#) nyaffattet, så satserne alene differentieres efter sukkerindhold.

Overgangen har givet anledning til tvist. I [21-0090724](#) gjorde selskabet netop gældende, at de sukkerglaserede peanuts efter chokoladeafgiftsloven var *behandlede jordnødder* og ikke sukkervarer, og at problemet først opstod, da nøddeafgiftsreglerne bortfaldt. Selskabet anførte tillige, at der ville opstå konkurrenceforvridning i forhold til EU-reglerne, fordi afgiften ville blive forskellig, alt efter om sukkeret blev tilført inden for eller uden for Danmark. Landsskatteretten fulgte ikke synspunktet og fastholdt afgiftspligten efter nr. 4.

Den EU-retlige ramme er selve **begrundelsen** for dækningsafgiften. Af forarbejderne til § 22, stk. 4, fremgår det udtrykkeligt, at »[f]ormålet med afgiften er at ligestille indenlandsk og udenlandsk producerede varer«, og forhøjelserne af dækningsafgiftssatserne i 2011 blev begrundet med, at man dermed »sikres ligebehandling mellem danskproducerede og importerede produkter«. Ordningen er således udformet som en generel intern afgift, der rammer indenlandske og importerede varer efter samme kriterier, og ikke som en afgift, der udløses af grænsepassagen som sådan – sondringen mellem afgifter med tilsvarende virkning som told efter [artikel 28](#) og [artikel 30 i TEUF](#) på den ene side og diskriminerende interne afgifter efter [artikel 110 i TEUF](#) på den anden.

Den konkrete prøvelse af råstof- og dækningsafgiften indgik i [17-0990354](#), hvor Landsskatteretten stadfæstede Skattestyrelsens afslag på genoptagelse vedrørende råstof- og dækningsafgift efter chokoladeafgiftslovens §§ 19-22 sammenholdt med [skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2](#). Afgørelsen viser, at en EU-retlig indsigelse mod afgiftsordningen ikke i sig selv løfter genoptagelsesbetingelserne – den skal fremsættes rettidigt og understøttes af oplysninger, der sandsynliggør et ændret tilsvaret.

Bemærk, at chokolade- og sukkervareafgiften ikke er en harmoniseret punktafgift; den er en national forbrugsafgift, hvis afgrænsning derfor beror på dansk lovgivning og praksis, mens EU-retten sætter rammen om, at ordningen ikke må diskriminere importerede varer.

LOV

[Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1](#)[Chokoladeafgiftsloven § 22, stk. 4](#)[Skatteforvaltningsloven § 31, stk. 2](#)

PRAKSIS **Landsskatteretten** · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4 27.09.2024
Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse vedrørende råstof- og dækningsafgift efter chokoladeafgiftsloven 28.04.2022

Genoptagelse af afgiftstilsvaret efter skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2

§ 14

Ønsker en afgiftspligtig sit tilsvaret ændret, skal der senest 3 år efter angivelsesfristens udløb fremlægges oplysninger af faktisk eller retlig karakter, der kan begrunde ændringen, jf. [skatteforvaltningslovens § 31, stk. 2](#). Ekstraordinær genoptagelse forudsætter særlige omstændigheder og en anmodning inden 6 måneder fra kundskabsstidspunktet, jf. [§ 32](#).

Tærsklen er reel. I [20-0046884](#) formulerede Landsskatteretten grundbetingelsen:

Landsskatteretten finder, at klageren ikke i forbindelse med fremsættelsen af genoptagelsesansøgningen eller den efterfølgende indsendelse af dokumenter til Skattestyrelsen og Skatteankestyrelsen har fremlagt oplysninger, som sandsynliggør, at afgiftstilsvaret vil blive ændret som følge af genoptagelse.

De to nye fakturaer viste varemængder, der tilnærmelsesvis svarede til klagerens egne angivelser, og indeholdt derfor ingen nye faktiske oplysninger. Da grundbetingelsen ikke var opfyldt, var det ufornuddent at tage stilling til, om betingelserne for ekstraordinær genoptagelse i øvrigt var opfyldt. Samme resultat i [20-0018670](#).

Den mest oplysende sag om **retlige** genoptagelsesgrunde er [16-0750413](#). En konsumisproducent krævede 10.275.757,47 kr. tilbage i afgift af karamel- og lakridsprodukter (saucer, centre, pynt og overtræk), der blev nedfrosset med isen. Tre anbringender blev afvist:

Den ikke-offentliggjorte kendelse. En landsskatteretskendelse fra 1998 om »caramel fudge icing« kunne ikke godtgøre en administrativ praksis, der fritog de omhandlede varer.

- **Vejledningseksemplet.** Eksemplet om afgiftsfri karamelsovs til iscremefabrikker i punktafgiftsvejledningen 2012-2 var uden støtte i loven og kunne ikke grundlægge et retskrav.
- **Dobbeltbeskatningen.** Der var hverken i lovgivningen eller andre retskilder holdepunkter for, at afgift efter én afgiftslov fritager for afgift efter en anden. Forarbejderne til lov nr. 1728 af 27. december 2018 bekræftede tværtimod praksis: »En given ingrediens kan dermed være pålagt både konsum-is-afgift og chokoladeafgift.«

Subsidiært fastslog retten, at karamel- og lakridsprodukterne i deres helhed måtte anses for bestanddele i konsumisen, fordi de var fremstillet først og derefter tilsat ismassen; hele mængden var derfor afgiftspligtig efter § 2, stk. 2 om nettovægt, og der kunne ikke ske reduktion til alene indholdet af lakrids. Retten bemærkede endelig, at en eventuel mangelfuld begrundelse hos SKAT, jf. [forvaltningslovens § 22](#) og [§ 24, stk. 1](#), var uvæsentlig og kunne afhjælpes af Landsskatteretten.

Omvendt kan **grov uagtsomhed** åbne for ekstraordinær fastsættelse til myndighedens fordel. Det skete i [21-0092653](#), hvor afgiftskravet delvis blev opretholdt.

De generelle regler om ekstraordinær genoptagelse af afgiftstilsvaret behandles nærmere under [skatteret-genoptagelse](#), og selve bindende svar-instituttet under [bindende-svar-skatteraadet](#).

LOV	Chokoladeafgiftsloven § 2, stk. 2	Skatteforvaltningsloven § 31, stk. 2
	Skatteforvaltningsloven § 32, stk. 1, 2	
PRAKSIS	Landsskatteretten · Delvis opretholdelse af afgiftskrav: Store indkøb af chokolade- og sukkervarer i Tyskland til arbejdsgiver eller store arrangementer anses ikke for til eget brug, og ekstraordinær fastsættelse pga. grov uagtsomhed accepteres.	11.06.2025
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift for karamel og lakrids i konsumis	05.10.2022
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift – manglende sandsynliggørelse af ændret afgiftstilsvaret	16.06.2022
	Landsskatteretten · Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift	26.01.2021

§ 15 Sammenfatning – sådan afgrænses vareområdet i praksis

Praksis om chokolade- og sukkervareafgiftens vareområde kan koges ned til en fast rækkefølge af spørgsmål.

1. Er helvaren omfattet af § 1, stk. 1, nr. 1-8? Vurderingen angår det færdige produkt som helhed, ikke dets enkelte ingredienser, og den foretages ved en organoleptisk undersøgelse af en vareprøve sammenholdt med fabrikanterklæringen. Er chokoladen eller sukkeret karaktergivende – målt på relativ mængde, smagens fremtræden og det visuelle indtryk – er varen fuldt afgiftspligtig af sin nettovægt. Falder varen direkte ind under en navngiven varetype som dragévarer eller fondant, følger afgiftspligten af ordlyden, jf. **21-0090724**.

2. Hvis nej – er den en efterligning eller erstatningsvare efter nr. 9? Her indgår beskaffenhed, anvendelse og markedsføring, og prøvestenen er, om den almindelige forbruger køber varen for at dække samme behov som en afgiftspligtig chokolade- eller sukkervare. Bestemmelsen fanger bl.a. sukkerfrie varianter, jf. **SKM2025.401.SR**, men ikke varer med en selvstændig smagsidentitet, jf. **SKM2024.618.SR**.

3. Hvis stadig nej – indeholder varen afgiftspligtige bestanddele efter § 22? Er bestanddelen selvstændig og identificerbar og i sig selv afgiftspligtig, svares dækningsafgift af hele dens vægt, jf. **SKM2024.500.SR** og **SKM2025.293.SR**. Er der tale om en masse med kakao under 5 pct., og er kakaoindholdet deklareret, svares afgiften alene af den rene kakaomængde.

4. Hvem hæfter, og hvornår forfalder afgiften? Er virksomheden ikke registreret som oplagshaver, forfalder afgiften ved varemodtagelsen her i landet, og både varemodtageren og enhver besidder af varen hæfter. Efterfølgende ompakning, blanding eller beslaglæggelse ændrer ikke på en allerede forfalden afgift, jf. **21-0090724** og **21-0041872**.

5. Kan tilsvaret opgøres på grundlag af regnskabet? Kan det ikke, er der adgang til skønsmæssig ansættelse – men skønnet skal være virkelighedsnært og tage højde for butikkens fysiske rammer, sortiment, kontantandel og avancens beregningsgrundlag, jf. **16-1075485**, **18-0006356** og **21-0046809**.

To forhold fortjener særlig opmærksomhed for den, der arbejder med området i dag. For det første er nummereringen i § 1, stk. 1, ændret flere gange siden 2018 – sukkervarebestemmelsen har været både nr. 4 og nr. 5, og efterligningsbestemmelsen både nr. 9, nr. 10 og nr. 11 – så enhver henvisning skal kontrolleres mod den affattelse, der gælder i den relevante periode. For det andet er konfiskationsbestemmelsen i § 26 a ophævet med virkning fra 1. januar 2025, hvorved det særlige grundlag for bortfald af afgiftspligt ved konfiskation er forsvundet ud af loven.

Området er fortsat i bevægelse: **21-0090724** om sukkerglaserede peanuts er indbragt for domstolene, og Skatterådets bindende svar leverer løbende ny afgrænsning på konkrete produkttyper – smørepålæg, sirupper, daddelprodukter, mazarin- og kransekagemasser. Øvrige punktafgiftstyper og de fælles opkrævnings- og hæftelsesspørgsmål behandles under de respektive emner inden for afgiftsret.

LOV

[Chokoladeafgiftsloven § 1, stk. 1](#)
[Chokoladeafgiftsloven § 22, stk. 1](#)
[Chokoladeafgiftsloven § 29, stk. 1](#)
[Opkrævningsloven § 5, stk. 2](#)

PRAKSIS	Landsskatteretten · Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4	27.09.2024
	Landsskatteretten · Slikbutik fik nedsat skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift på grund af forkert avanceberegning	13.09.2024
	Landsskatteretten · Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift	01.03.2024
	Landsskatteretten · Ophævelse og hjemvisning: Utilstrækkeligt grundlag for skøn over chokoladeafgift hos tankstationskiosk	30.11.2020
	Landsskatteretten · Nedsættelse af skønsmæssig ansættelse af chokoladeafgift og moms for kiosk med bland-selv slik	26.09.2018
	Skatterådet · Afgift af sirup og frugtpuré under chokoladeafgiftsloven	03.07.2025
	Skatterådet · Dækningsafgift af kakaofyld i kiks og bindende svar om satser	23.05.2025
	Skatterådet · Afgift på speculoos smørepålæg som sukkervare	09.12.2024
	Skatterådet · Dækningsafgift af kagefyld og overtræk baseret på kakao og sukkerindhold	09.10.2024

REFERENCE Lovgrundlag

6 paragraffer

Chokoladeafgiftsloven § 1	stk. 1	Chokoladeafgiftsloven § 10a	stk. 1
Chokoladeafgiftsloven § 22	stk. 1	Chokoladeafgiftsloven § 29	stk. 1

Opkrævningsloven § 5

stk. 2

Skatteforvaltningsloven § 31

stk. 2

MATERIALE Citerede afgørelser

36 afgørelser

LANDSSKATTERETTEN · ADMINISTRATIV KLAGEINSTANS

23

16.09.2025	Landsskatteretten stadfæster skønsmæssig opkrævning af chokolade- og spiritusafgift grundet manglende købsdokumentation på forretningsstedet	22-0107256
11.06.2025	Delvis opretholdelse af afgiftskrav: Store indkøb af chokolade- og sukkervarer i Tyskland til arbejdsgiver eller store arrangementer anses ikke for til eget brug, og ekstraordinær fastsættelse pga. grov uagtsomhed accepteres.	21-0092653
30.10.2024	Afgiftspligt for karamel- og kakaosirupper som sukkervarer	23-0029409
27.09.2024	Afgift af sukkerglaserede peanuts – Chokoladeafgiftsloven – § 1, stk. 1, nr. 4	21-0090724
13.09.2024	Slikbutik fik nedsat skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift på grund af forkert avanceberegning	21-0046809
01.03.2024	Punktafgifter: Beslaglæggelse af varer fjerner ikke pligt til at betale afgift	21-0041872
05.10.2022	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift for karamel og lakrids i konsumis	16-0750413
16.06.2022	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift – manglende sandsynliggørelse af ændret afgiftstilsvær	20-0046884
15.06.2022	Tilbagebetaling af chokolade- og sukkervareafgift på glasur til bake-off produkter	16-1183091
28.04.2022	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse vedrørende råstof- og dækningsafgift efter chokoladeafgiftsloven	17-0990354
18.10.2021	Skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift og moms ved uregistreret slikimport	17-0989783
26.01.2021	Stadfæstelse af afslag på genoptagelse af chokolade- og sukkervareafgift	20-0018670
11.12.2020	Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift efter uanmeldt kontrol i slikbutik	17-0990397
30.11.2020	Ophævelse og hjemvisning: Utilstrækkeligt grundlag for skøn over chokoladeafgift hos tankstationskiosk	18-0006356
03.02.2020	Stadfæstelse af skønsmæssig chokoladeafgift ved manglende dokumentation for afgiftsberigtigelse af fundet varelager	18-0001112
01.03.2019	Afgift af chokolade- og sukkervarer - manglende afgiftsregnskab - Landsskatteretten stadfæster SKAT's afgørelse	17-0532407
26.09.2018	Nedsættelse af skønsmæssig ansættelse af chokoladeafgift og moms for kiosk med bland-selv slik	16-1075485
21.09.2018	Landsskatteretten stadfæster skønsmæssig ansættelse af chokoladeafgift og moms grundet manglende regnskabsføring	16-0996391

10.02.2017	Landsskatteretten: Afgift af snackbarer med delvis chokoladeovertræk – Dækningsafgift af afgiftspligtige bestanddele	14-5323912
24.11.2014	Afgiftspligt af dekorfondant og sugarpaste: Afvisning af klage over SKATs vejledende udtalelse	13-2013999
13.06.2013	Måltidserstatningsbar med yoghurtovertræk blev anset for afgiftspligtig som efterligning af chokoladevarer	13-0086689
18.04.2011	Manglende dokumentation og regnskabsrod førte til skønsmæssig forhøjelse af chokoladeafgift	11-00023
13.11.2009	Proteinbarer med chokoladeovertræk anset for afgiftspligtige efter chokoladeafgiftsloven	09-00908
SKATTERÅDET · ADMINISTRATIV MYNDIGHED		13
08.09.2025	Chokoladeafgift på daddelprodukter uden tilsat sukker med sur eller lakridssmag	25-2516682
08.09.2025	Chokoladeafgift på daddelprodukter med smag	25-2611417
03.07.2025	Afgift af sirup og frugtpuré under chokoladeafgiftsloven	25-1428913
23.05.2025	Dækningsafgift af kakaofyld i kiks og bindende svar om satser	24-2240805
02.05.2025	Fremstilling af kernemasse til mazarintærter fritages for chokoladeafgift	25-0074680
13.01.2025	Smørepålæg afgiftspligtig som sukkervare og chokoladevare	24-1428724
09.12.2024	Afgift på speculoos smørepålæg som sukkervare	24-1185908
02.12.2024	Karamelfromage solgt frossen men spist optøet fritages for afgift	24-1495874
09.10.2024	Dækningsafgift af kagefyld og overtræk baseret på kakao og sukkerindhold	24-0887739
04.09.2024	Fremstilling af kransekagemasse til intern brug i kransekagetop	24-0822466
28.02.2024	Afgiftspligt for Dulche de leche som sukkervare	23-1481426
23.03.2020	Chokolade/sukkerbar anses for en sukkervare og er fuldt afgiftspligtig	19-0656115
15.08.2016	Afgift af kagemasse indeholdende abrikoskerner fra Norge	15-2545020